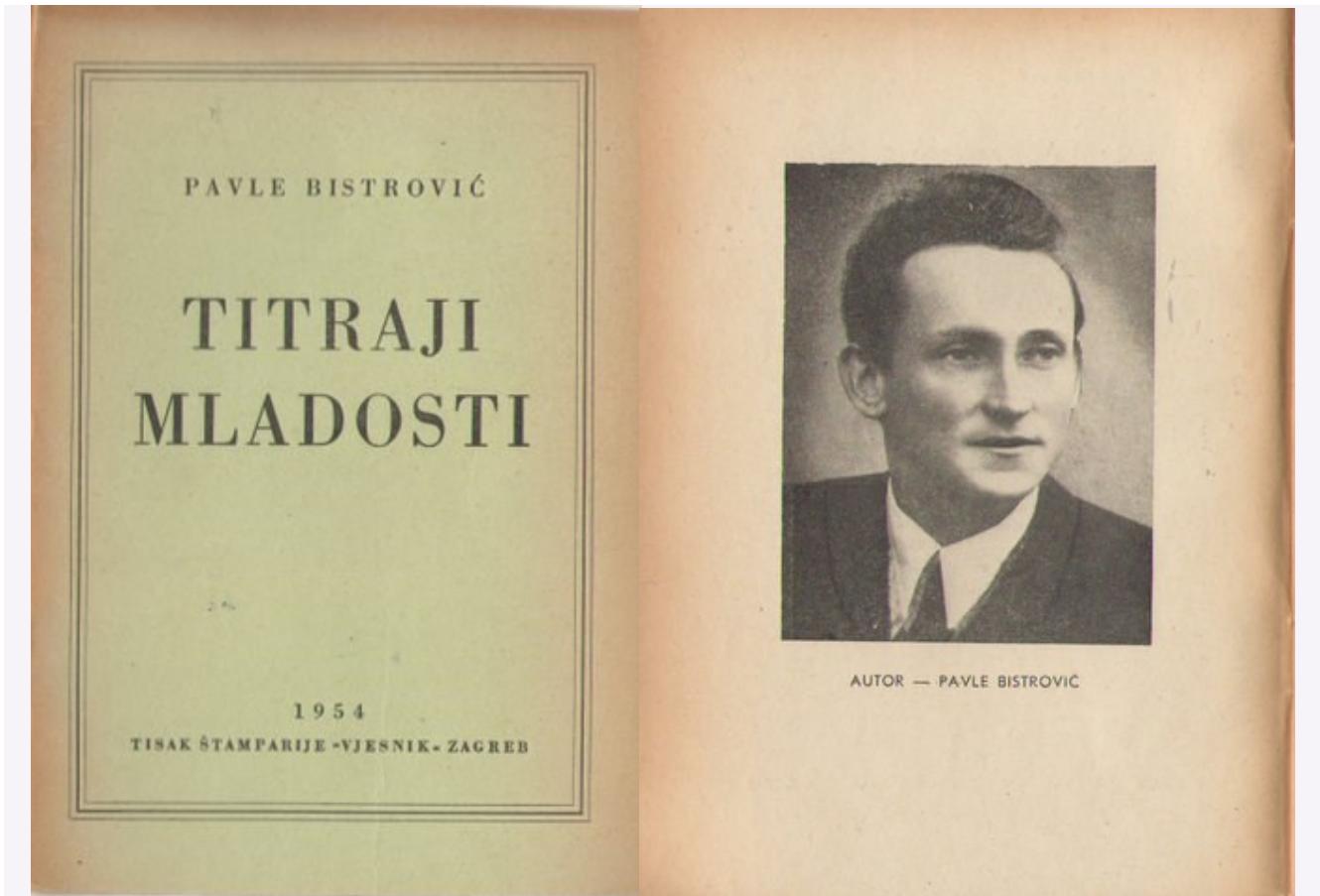

Dan Pjesnika

Zbirka pjesama učenika nagrađenih na literarnom natječaju OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica

Osnovna škola Vladimira Nazora Nova Bukovica

Dan Pjesnika

Zbirka nagrađenih radova 2013. - 2019.

---

za: Lareta Žubrinić, prof

tel. 033/400396

os-vnazora-novabukovica.skole.hr

email: skola@os-vnazora-novabukovica.skole.hr

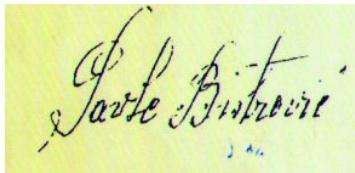

Tekstovi: Eva Turza Mitrović, Lareta Žubrinić

Fotografije okoliša škole: Ivana Habuš, 8. razred

Pavle Bistrović Pjesnik

Pavle Bistrović, u svome zavičaju poznatiji kao Pjesnik, rođen je 9. lipnja 1929. godine u Novoj Bukovici, tadašnjoj Gornjoj Bukovici.

Bio je dijete mnogočlane obitelji, koja nije zaboravljala svoje kršćanske dužnosti. Postao je članom Društva hrvatskih književnika nakon izdavanja zbirke pjesama *Titraji mladosti* godine 1954.; u kojima možemo pronaći i pjesmu *Graničar na Dravi*, koja je bila najprije objavljena u *Seljačkoj Slozi* 1953. godine.

Osnovnu školu polazio je u Novoj Bukovici. Želja za daljnijim školovanjem nije mu se ispunila jer je požar zadesio njegove siromašne roditelje. Odrastao je u rodnome selu pomažući svojim roditeljima u obradi škrte i brdovite zemlje. Unatoč tome Pavle nije minula želja za obrazovanjem. Ostao je vezan uz knjige.

U ranim godinama svoga života započeo je s pisanjem pjesama. Često je stihove zapisivao na komadiće papira dok je čuvao stoku. Zato su mu prijatelji u djetinjstvu dali nadimak Pjesnik, koji će ga pratiti kroz čitav njegov život. Pamte ga osobu vedra duha, punu optimizma iako mu život nije bio nimalo lak. Osnovavši svoju obitelj u ranim godinama života, nastavlja s pjesništvom. Često je bio neshvaćen od sredine, ali to ga nije omelo u njegovom radu. Družeći se s već priznatim književnicima, nastojići dobiti određenu naobrazbu koja će se osjetiti u njegovome dalnjem stvaralaštvu.

Godine 1949. odlazi u vojsku gdje nastavlja sa svojim radom pišući članke i pjesme koje su rado čitali njegovi

prijatelji iz jedinice. Po izlasku iz vojske vraća se u rodno selo gdje nastavlja sa svojim radom. Osim pjesama, piše i prozna djela od kojih su scenska čak izvođena na raznim seoskim pozornicama, npr. *Šetalište*, *Tri kuma*, *Među svojima*, a čija se radnja zbiva u samome selu ili okolnim selima.

Pavle Bistrović preminuo je u svome rodnome mjestu 2001. godine, u 72. godini života.

O njemu kao pjesniku možemo reći da je bio veliki romantičar. Volio je iskreno svoj rodni kraj i ljude koji imaju dobro i loše srce, kao što i on sam kaže:

Rodih se u tebi

i rastoh ko biljka mlada;

o, selo moje!

Upoznah u tebi prvu radost i boli:

Doživjeh teških dana

i slom tisuću nada,

al' srce te moje beskrajno voli;

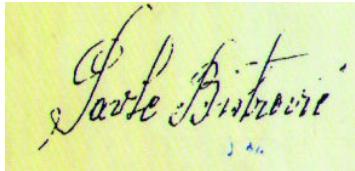
ono će uvijek ostati tvoje!

Uz njega upravo veže mladost, djetinjstvo, prve ljubavi, majku, oca, brata i sestre.

U zbirci pjesama *Titraji mladosti* pronalazimo četiri dijela, tj. cjeline u koje je sam on smjestio pjesme odgovarajuće tematike:

1. Širinom i visinom- pjesme u kojima opisuje svoj

Pavle Bistrović Pjesnik

rođni kraj, planinu Papuk; san o moru, koje nikad nije video, sjećanje na vojsku i Beograd, šumske doline svoga djetinjstva koje su mu davale utjehu. Na kraju u zadnjim dvjema pjesmama pronalazimo nadu. Sve se ponovo rađa, poslije kiše dolazi sunce.

2. Čeznuće i sjeti- sjećanje na stare ljubavi koje su ponekad bile i neuvraćene, a za kojima čezne; za uspomenama iz djetinjstva i vojske. U ovome dijelu po prvi put spominje riječ pjesnik u pjesmi *Iz jedne noći*.

3. Njima u zanosu- pjesme posvećene osobama koje su ostavile trag u njegovome životu (prijatelj iz vojske, mala Zagrepčanka Dragica). Tu pronalazimo pjesmu domoljubnog karaktera *Graničar na Dravi*, ali i pjesmu o životu njegova oca koji će ostati prema njegovim riječima vječno s njim, potpuno živ i obasjan žarom suze u njegovom oku.

4. Sa ceste vremena- prolaznost života, mladost - proljeće svakog života, djetinjstvo (sjećanje na oca, majku, brata i sestre) *ko vjetar je prohujalo vrijeme*; svaka godina i svaki novi dan donosi nov početak.

Iako je pripremio još jednu zbirku pjesma „Lahori s polja“, nije ju uspio objaviti, ali je, na sreću, danas sačuvana u rukopisnom izdanju. Povodom njegovog rođendana 9. lipnja 2012. u školi smo na glavnom panou objavili nekoliko njegovih pjesama, a po prvi put u javnosti je prezentirana njegova pjesma posvećena njegovom učitelju Ernestu Svobodi. Već sljedeće godine započet će lijepa tradicija okupljanja ljubiteљa pisane riječi u našoj školi.

Spomeni proljeća

Iz majčina krila pa do školskih klupa
Kad počesmo zorno utirati trag,
Tad si nam kroz zjene ušao u srca
I uvijek ćeš ostati ugodan i drag.

Uz poglede brižne, svojim toplim glasom,
Našem mladom duhu stvarao si krila:
Jednaki smo bili, na kojima krpež,
Sa onima s kojih smiješila se svila.

Iz sjemenki prvih što si posijao
U srcima našim plodovi su nikli –
I stupasmo čvrsto stazama života,
Uspomena puni, na zahvalnost svikli!

Proljeća svakog kad šuma prolista
I sitno cvijeće prospe se brdima;
Sjeća nas živo na one sretne dane
Kad si nas male vodio po njima.

I znaj da te voli naše rodno selo.
U njemu ćeš uvijek naći svoje đake:
Veseo pozdrav okna sa prozora –
I topao stisak ruke kod djeda i bake.

2013.

10. lipnja 2013. godine obilježili smo prvi literarni natječaj na kojem smo ugostili učenike i njihove mentore. Drago nam je što se na natječaj javio velik broj osnovnih škola Virovitičko-podravske županije s ukupno 20 prekrasnih literarnih radova. To su: OŠ Ivane Brlić-Mažuranić, Virovitica, OŠ Josipa Kozarca Slatina, OŠ Antuna Gustava Matoša Čačinci, OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Zdenci, OŠ Mikleuš, OŠ Ivane Brlić-Mažuranić, Orahovica, OŠ Suhoplje te naša škola kao domaćin susreta. Književnu večer započeli smo u 18 sati govorom dobrodošlice ravnateljice Škole koja je zaželjela gostima ugodan boravak u školi i izrazila zadovoljstvo odazivom gostiju, a svi nazočni imali su priliku pogledati i videospot za Himnu škole. Ažbolja učenica ove školske godine, Ana Žagar, upoznala je sve nazočne s radom i djelom Pavla Bistrovića. Nakon toga učenici domaćini krasnoslovili su Bistrovićeve pjesme, a učenik 8. razreda, Sandro Bračun, zabavio nas je svojim nastupom svirajući gitaru. Nakon toga uslijedilo je čitanje pristiglih radova na natječaj, a zatim i proglašenje najboljih. Stručni žiri odlučio je nagraditi prigodom knjigom tri najbolja rada, a to su učenice Josipa Jambrešić iz OŠ A. G. Matoša Čačinci, Barbara Perković iz OŠ Mikleuš i Ena Fadljević iz OŠ Ivane Brlić-Mažuranić Virovitica. Ostalim učenicima podijeljene su pohvalnice, a njihovim mentorima zahvalnice.

TEME:

- ŠAPAT KLASJA
- SREĆA DJEČJEG DOBA
- JA PJEVAM SVOME SELU
- I GLEDAH TE U MAŠTI SVU NOĆ DUGU
- PISMO UČITELJU

Šapat klasja

Kad pođeš u žitna polja,
čut ćeš šapat prostranog zlatnog mora.

Klas do klasa kako se talasa
svakog malog zrna glasa:

“Život je ovdje i nigdje drugdje.
Mi ovdje sunčamo se.
Mi ovdje njišemo se.
Ljuljamo se na vjetru,
šapućemo sretno.

Pozdravljam noć i Mjesec, brojimo zvezde.

Pozdravljam dan i toplinu koju nam daje
i želimo da traje i traje.”
Ali dođe vrijeme kada klasje
postaje tiše,
a životne priče šapatom piše.

Ena Fadljević, 5. r
OŠ Ivane Brlić-Mažuranić, Virovitica
mentorica: Željka Puškarić, prof.

2013.

I gledah te u mašti svu noć dugu

Jednom sam poželjela biti ptica,
da odletim k tebi
i pjevam ti u proljetna jutra.

Zatim sam poželjela
biti zvijezda,
da ti za vedrih noći,
ispunjavam snove.

Tad poželjeh
biti proljetno sunce,
da ti svojom toplinom i sjajem
ubeseljavam osamljene dane.

Ali se sjetih,
proljeće prođe,
kratkog je vijeka,
a olujne su noći brojne.

Tek tada,
poželjeh biti mjesec,
da ti vječno obasjavam noć
i gledam te sad svake noći,
u mašti, i sanjam s tobom.

Ja pjevam svome selu

Samo u Slavoniji poslije kiše najljepše
zamiriši hrašće i zemlja rodna.

Njihov se miris k nebu diže
kao tamjan, mirisa ugodna.

Samo u Slavoniji vjetrić blag
kukuruzna miluje polja.
Ja čujem tambure jek.
To pjeva zemlja moja.

Samo u Slavoniji toplo sunce
rosu na poljima suši,
a žito niče, raste i zri.
Sreća mi je Slavonija u srcu i duši.

Selo moje malo slavonsko, žita puno i
slatkih vinograda na brijegu,
ja te u pjesme za vječnost stavljam
jer bez tebe ne mogu.

Barbara Perković

OŠ Mikleuš

mentorica: Marica
Kesić

Josipa Jambrešić, 7. r.

Osnovna škola Antuna Gustava Matoša Čačinci
mentorica: Kristina Golubić Smojver, prof.

2014.

TEME:

- MOJE SELO/ O, SELO MOJE!
- DRAGI NAŠ PAPUK
- RASULA SE PITANJA POLJANOM SNOVA

- DOBRO JUTRO, MOJ PAPUČE!
- SVE REKOH TEBI- SVAKU SRCA TAJNU
- I PITAM LIPU STARU

9. lipnja 2014. održana je druga pjesnička večer. Manifestaciju na županijskoj razini posjetio je veći broj učenika i mentora iz različitih dijelova Virovitičko-podravske županije, a na literarni natječaj "Dan Pjesnika" ukupno su pristigla 34 rada od 33 učenika iz 7 škola. Svi su učenici, mentori i škole dobili zahvalnice i školski časopis Cvrčak na dar, a pohvaljena su i nagrađena tri rada koja su napisali: Patrik Dundović iz OŠ Mikleuš, Andreja Škrobić iz OŠ Eugena Kumičića Slatina te Ana Bari iz OŠ Antuna Gustava Matoša Čačinci. Večer je otvorila ravnateljica Lareta Žubrinić koja je okupljene pozdravila i pojasnila iz kojih smo se sve razloga odlučili započeti s ovakvim literarnim natječajem. Članice INA-e Mladi knjižničari, Anja i Tatjana, pročitale su nekoliko rečenica o Pavlu Bistroviću. Učiteljica slovačkoga jezika Ines Mrva predstavila je suradnju naše škole sa školom u Oščadnici u Slovačkoj koja nam je škola prijatelj i suradnik u E-twinning projektu Book'ovica. Škole iz Oščadnice i Bratislave također su sudjelovale na ovom literarnom natječaju, a Ines je na slovačkom jeziku pročitala rad učenika 9. a razreda Petra Krkoša iz ZŠ Oščadnica. Naši učenici, Fran, Veronika i Ivona, ujedno i članovi KUD-a Lipa, pročitali su pjesme Pavla Bistrovića iz kojih smo crpili ovogodišnje teme. Draga nam gošća i suvremena lokalna pjesnikinja Slavica Čizmar počastila nas je svojim stihovima i pokazala nam kako je bukovački kraj još uvijek dom novih, samozatajnih stihotvoraca. Nakon što je knjižničarka napravila sažetak cjelokupnog natječaja, ravnateljica je podijelila pohvalnice, nagrade i zahvalnice, a nagrađeni učenici pročitali su nam svoje radove.

I pitam lipu staru

Nekoć maleno stablo, danas predivna dama. Ponosna prkosи zuba vremena u seoskom dvorištu. Raširila grane svoje, oglila staru trošnu kuću poput anđela čuvara i čuva svoje tajne i sreću i tugu doma. Ponosno stoji, ne tuži se ona što više dječje ruke ne osjeća na grančicama. Samo stoji, i stoji i tek joj neki prolaznik uputi pogled iz znatiželje. No, ja u trenu osjetih potrebu za tisuću pitanja toj divi. Što li se dogodilo u davno doba mladosti njenе? Jesu li djeca pažljiva bila kao ona sada kada skriva trošni dom? Što li s prijateljem vjetrom razgovara? Prisjeća li se mladosti i smijeha, žali li se ikada? Ja vidim da je ponosna i hrabra. Nešto me vrati u

prošlo doba, čujem hihot djece, ion grančica, miris cvijeta lipe, stare ruke što cvijet beru i pažljivo ga na platno polažu. Čujem nježni glad što zahvaljuje na daru kojim će zimske noći ugrijati šalicom njezina čaja. Osjećam zahvalnost i radost stara doma što uspomene sa mnom podijeli, što sliku mi toga vremena dočara svojim granama.

Patrik Dundović, 6. r.

OŠ Mikleuš

mentorica: Marica Kesić

2014.

Selo moje dugih ulica i crkvenih zvona

Pitaju me ljudi iz kojeg sam kraja,
ja im kažem iz bakićkog raja.

Dragi naš Papuk

Nitko nema na tom svijetu
takove planine,
što se pruža uvis
sred prostrane nizine.

Kad se popneš na nju,
bliže si sunašca,
a dokle ti pogled seže,
nigdje ni brdašca.

Gdje ćeš čuti šum slapova
i ptičica poj,
nego kada odeš šetati
po planini toj.

Tko još ima takve divne
pitome obronke
i na njima vinograde
i rodne voćnjake.

Pa jezero, Velika,
pa Ružica grad,
a Jankovac—biser svega
dopunjuje sklad.

Ma tko to može sve imati?
Neka svatko zna!
Ima, ima, dragi naš Papuk,
divna planina.

Ana Bari, 5.r.
OŠ A.G. Matoša Čačinci
mentorica: Andrea Prelog

Selo moje malo, selo najmilije,
ono se nalazi usred Slavonije,

Tu seljaka mnogo ima
koji u polju rade dok ne dođe zima.

Rođena sam u Bakiću i u njemu živim;
divno je moje selo, njemu se ja divim.

Andreja Škrobić, 5.r.

OŠ E. Kumičića Slatina

mentorica: Ranka Kabić

2015.

TEME:

- OVDJE OSJETIH PRVU TOPLINU SUNCA
- GLEDEĆ NA TEBE, SRCE MI LJUBAV- LIU GORI
- VRATI PROLJEĆE!
- NOĆ ŠUMSKE DOLINE
- SPOKOJNO DIŠEM UZA SVOJU DRA- VU

9.ipnja 2015. u mjesnom Domu kulture okupili su se učenici i mentori iz okolnih škola u čast godišnjici rođenja lokalnoga pjesnika Pavla Bistrovića. Na natječaj je pristiglo pristiglo 36 radova iz 6 škola: OŠ Antuna Gustava Matoša Čačinci, OŠ „Davorin Trstenjak“, Čađavica, OŠ Mikleuš, OŠ Josipa Kozarca Slatina, OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Zdenci te iz škole domaćina. Ove smo godine zavirili i u rukopisnu ostavštinu našeg Pjesnika i pronašli neobjavljenu zbirku „Lahori s polja“ te je učenik Gabrijel Fuljek otvorio večer s pjesmom „Ovdje“ upravo iz ove zbirke.

Ravnateljica Lareta Žubrinić pozdravila je okupljene, zahvalila svim sudionicima i mentorima i izrazila svoje zadovoljstvo činjenicom da je ovaj natječaj postao lipanjska tradicija škole, ali i Nove Bukovice."Lipice", članovi male skupine KUD-a Lipa Nova Bukovica pod vodstvom Slavice Podolski započeli su svoj nastup kazivanjem poezijske Pavla Bistrovića, a zatim predstavili splet slavonskih plesova i pjesama i zaslužili gromoglasan pljesak. Za vrlo uspješne radove pohvaljeni su i nagrađeni Sara Čolić iz OŠ Antuna Gustava Matoša Čačinci (mentorica Kristina Krolo), Samanta Kopljarić iz OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Zdenci (mentorica Mirjana Dadić Kraljik) te Karla-Marija Mojzeš iz OŠ Mikleuš
(mentorica Marica Kesić).

Noć šumske doline

Tiji povjetarac miluje moje šume,
zelene se njisu grane.
Zalazeće sunce probija se
kroz gусте krošnje.

Šuma je mirna i spokojna,
tih tone u san.
Na nebu visoko kroz krošnje
sunce nestaje s obzora.
Sunčev svjetlo zamjenjuje
svjetlo zvijezda i mjeseca.

Zraci svijetla mjeseca
obasjavaju dolinu.
Tih joj šapću:
Laku noć, moja šumska dolino!

Sara Čolić, 5.r.
OŠ A.G. Matoša Čačinci
mentorica: Kristina Krolo

2015.

Noć šumske doline

Lebdeći noćas iza moga kraja,
lagani je povjetarac ponio miris bagrema
i cvijeća s livade.
Samo poneki huk sove
odavao je tračak života u dolini.
Žuti je mjesec osvjetljavao poljske putove
da ne bi slučajno netko u ovoj noći zalutao.
...Ali ove noći putem nitko nije prošao.

U daljini sve je bivao tiše.
Sa zadnjim hukom sove dolina je utonula
u san.

HAIKU

Vrati proljeće

Sada jesen je.

Ptice jugu odlaze.

Vrati proljeće.

Žuto sunce

kroz lišće jeseni
zove proljeće.

Vani hladno je.

Sve bijelo je, zima je.

Želim proljeće.

Nad potocima
cvate bebo oblacima.
Vraća se proljeće.

Karla-Marija Mojzeš, 5.r.

OŠ Mikleuš

mentorica: Marica Kesić

2016.

8. lipnja 2016. u školi je održan četvrti literarni susret Dan Pjesnika kojim obilježavamo rođendan bukovackog pjesnika i boema Pavla Bistrovića. Ukupno je prisustvovalo 39 radova iz devet škola: OŠ „Ivan Goran Kovačić“, Zdenci, OŠ Antuns Gustava Matoša, Čačinci, OŠ Josipa Kozarca Slatina, OŠ „Davorin Trstenjak“, Čađavica, OŠ Ivane Brlić-Mažuranić Virovitica, OŠ Mikleuš, OŠ Gradina, OŠ Oščadnica Ustredie, Republika Slovačka i naša škola. Na početku susreta vidjeli smo igrokaz „Postolar i vrag“ koji su učenici 7. razreda osmislili uz pomoć učiteljice Hrvatskoga jezika. Pozdravila nas je naša ravnateljica Lareta Žubrinić, a čuli smo i nastup Leone Kordi i Ivone Kojić, naših učenica koje pohađaju Osnovnu glazbenu školu u Slatinici. Učiteljica Božica Filipović Veg predstavila je rad lokalne pjesnikinje Tanje Fuljek i pročitala dva njezina rada. Nakon dodjela nagrada autorima odabralih najuspješnijih radova, uživali smo u njihovim stihovima, a učenici naše škole također su pročitali svoje radove koje su napisali za ovaj susret. Nagrađeni su: Kristijana Nikolić-Kajić, učenica 8. razreda OŠ Gradina, Frančeska Brajnović, učenica 4. razreda OŠ A.G.Matoša Čačinci, te Ena Fučkar, učenica 8. razreda OŠ I.B.Mažuranić Virovitica.

TEME:

- PROLJEĆE TVOGA SMIJEŠKA
- KROZ SNOVE GLEDAM ŽIVOT
- LICE SREĆE

Lice sreće

Sretneš li nekoga na ulici,
pokloniš li nekomu cvijeće,
u tom trenutku bit ćeš svjedok
jednom licu sreće.

Lice sreće nema dob,
nema visinu niti težinu.
Tu je jedino teška ljubav
koja se širi u daljinu.

Prestani govoriti riječi
jezika ružnog,
tek tada ćeš izmamiti osmijeh
na licu tužnog.

Da bi razveselio druge,
lice sreće moraš biti Ti,
ali prije toga zapitaj se:
Hoću li?

Kristijana Nikolić-Kajić, 8.r.
OŠ Gradina
mentorica: Sanela Vukić Vidalina

Lice Sreće

2016.

Proljeće tvoga smiješka

Svako proljeće,
Kasno il' rano,
Osjećaje stare budi
Nepozvano.
Svakim proljećem,
Cvijećem,
Njezin se smiješak
Budi.
Rumen
Kao najcrvenija ruža
I trnje u srcu mome
Koje ostavlja tuga Kada nje nema,
A ja se i dalje
Smiješim.

Ena Fučkar, 8.r.
OŠ I.B. Mažuranić Virovitica
mentorica: Marijana Pađen Jurišić

Kaka ti nešto
kupe tete
ili u obitelji
rodi se dijete.

Kada se
kupaš u moru
ili mami pomogneš
guliti koru.

Igraš se s bratom
prljavim blatom.

Kada na kraju dana
poljubi te mama.

A ti sa srećom na licu
na počinak ideš
i novo sutra
s osmijehom čekaš.

Frančeska Brajnović, 4.r.
OŠ A.G. Matoša Čačinci
mentorica: Danijela Lokner

2017.

9. lipnja 2017. održana je peta po redu manifestacija Dan Pjesnika u organizaciji Osnovne škole Vladimira Nazora Nova Bukovica. Uкупno smo dobili 29 radova iz 8 škola, sudjelovalo je 28 učenika i 11 mentora. Nakon okupljanja sudionika i pozdrava naše ravnateljice, program je započeo čitanjem poezije Pavla Bistrovića. Tijekom večeri poslušali smo sve tri pjesme u kojima smo našli teme za natječaj. Članovi našega KUD Lipice, dječje skupina KUD-a Lipe, počastili su nas dvjema točkama i pokazali tradicionalne pjesme i plesove bukovačkog kraja. Zahvaljujemo im od srca jer su nam uljepšali ovu pjesničku večer. Ravnateljica je također kratko predstavila novu zbirku pjesama Pavla Bistrovića koju su izdala njegova djeca. Upravo ovu zbirku nagrađeni učenici dobili su nadar, a to su:

Ivona Lukić, OŠ Mikleuš, mentorica Marica Kesić

Josip Jaković, OŠ Voćin, mentorica Svetlana Banović

Barbara Kovačić, OŠ A.G.Matoša Čačinci, mentorica Andrea Prelog.

Mentorice su na dar doobile pripovijetku Pavla Bistrovića Mlađeg, *Senka*.

TEME:

- LIVADA
- KAMO STE POŠLI, SNOVI?
- OČI SU TI OGLEDALO ZVIJEZDA.

Oči su ti ogledalo zvijezda

Zvijezde u tvojim očima

mogu ispisati budućnost

dok u njima vide neku blagu svjetlost.

Kada vidim odraz zvijezda u očima tvojim,
ničega se ne bojam.

Taj sjaj govori sve ono što riječi ne mogu.

Zvjezdani sjaj u očima tvojim ostaje vječno
i ne pronalazi kraj.

Zvijezde znaju svaki tvoj pogled koji topi
led.

A vide li one tvoju sjenu u tami?

Ti samo tu ostani,

a kada se tvoje oči sklope,

u njima će se opet pojaviti odraz zvijezda.

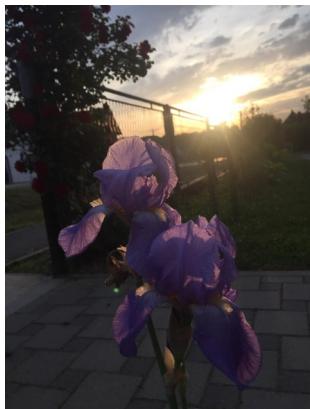
Učenica: Barbara Kovačić, 8. b

OŠ A. G. Matoša, Čačinci

mentorica: Andrea Prelog

Oči su tvoje ogledalo zvijezda

2017.

KAMO STE POŠLI, SNOVI?

Kamo ste pošli snovi?

Kamo?

Recite da znam!

Pošao bih i ja s vama,

Ne želim ostati sam!

Pođite k njoj...

Povedite me u taj svijet snova,

Da osjetim ljubav

Da započne bajka nova!

Bajka u kojoj smo

Glavni likovi mi,

Kao princeza i princ

U životu punom ljubavi.

Svoje snove ču slijediti

Sve bitke uz tebe pobijediti,

U snovima je sve lako,

Ali u životu nije tako....

Josip Jaković, 8.r.

OŠ Voćin, Voćin

mentorica: Svjetlana Banovac

Ugasio sam svoje svjetlo
da bih gledao njen mrak.

A ona...

Bila je slike.

Slikala je svima osmjehe.

Svima

osim sebi.

Voljela je ona,

ali se bojala pokazati.

Smijala se,

ali lažno.

Ona nije znala da joj oči ne mogu lagati.

I dok je ležala usamljena u noći na livadi,
dok je gledala zvijezde onim tužnim očima,
ona se smijala.

Samo je mirno ležala i gledala kako joj zvijezde uzimaju noći i snove.

I dok se kroz suze smijala sa zvijezdama,
ja nisam znao da je voljela zvijezde zbog njihovog sja-
ja.

A taj sjaj...

Jednom je bio njen.

I nikad više.

Kaže

zvijezde su joj ga ukrale.

Ivana Lukić, 8.r.

OŠ Mikleuš, Mikleuš

mentorica: Marica Kesić

2018.

Dana 11. lipnja 2018. održana je 6. po redu pjesnička večer „Dan Pjesnika“. Ukupno je pristiglo 28 proznih i pjesničkih radova iz 7 škola, uključujući školu domaćina. Pjesničku večer otvorila je ravnateljica Lareta Žubrić, a svečanom ozračju pridonijele su članice mlađe sekcije KUD-a „Lipa“. Nagrađeni su radovi Lorene Halgaš iz OŠ „I.G.Kovačić“, Zdenci (mentorica Mirjana Dadić Kraljik), Magdalene Jelenčić iz OŠ A.G.Matoša Čačinci (mentorica Kristina Krolo) te Karle Vasiljević iz OŠ J. Kozarca Slatina (mentorica Snježana Tot). Posebno je pohvaljen rad učenika Tomislava Palića iz OŠ Voćin (mentorica Svjetlana Banovac).

TEME:

- PAPIR PREPUN ŽIVIH SLOVA
- DRAGE SU MAJČINE OČI
- TI SI PJESMA, NIKAD ISPJEVANA

Papir prepun živih slova

Na papiru bijelom,
nalik oblaku s neba,
vraćaju se vedra slova kao ptice
s dalekog juga.

Ona tvore najljepšu pjesmu starog pjesnika
koji ih svojom rukom
prislanja k papiru.

Slova se kao lude hijene smiju na bjelini
pjevajući pjesmu sreće.

I ja pišem živa slova na papiru
o tebi i tvojim smeđim očima.

Ona titraju, ona skakuću od veselja
i silne ljubavi prema tebi.

Učenica: Lorena Halgaš
OŠ „I.G. Kovačić“, Zdenci
Mentorica: Mirjana Dadić Kraljik

2018.

Ti si pjesma, nikad ispjevana

Jednom davno bio si mi sve,
stoga je ova pjesma za tebe...
Tvoj je život bio melodija sjajna,
snene note tvoje su boli skrivale
iza osmijeha...
I brige - tvoji kratki odgovori na pitanja
da se nitko ne zabrine.
Note teku, melodija se nastavlja...
Jedna suza, duboka nota,
brzi tempo, smijeh i igra.
Zar je skladba tvoja tako kratka?
Zar trebaš odmora od svih tih godina?
Zašto note postaju tiše,
zar stvarno ne možeš više?
Hajde, pokreni se! Z
ar već bacaš sve zapise?

Olovka iz ruke pada,
gdje je tvoja pjesma sada?
Tri su sata, tvoj sat je stao,
netko je našu melodiju ukrao.

Magdalena Jelenčić
OŠ A.G. Matoša Čačnici
mentorica: Kristina Krolo

Ti si pjesma, nikad ispjevana

U starom ormariću, duboko unutra
Leži jedna pjesma, nikad ispjevana.
Za nju sam je napisao
Zbog nje riječi rasuo.
Hrabrosti ipak nisam imao,
Jer pjesmu joj nisam nikada dao.
Požutio papir
I pjesma neispjevana.
U starom ormariću,
duboko unutra...

Tomislav Palić, 7.a razred
OŠ VOĆIN
mentorica: Svjetlana Banovac

2018.

Drage su majčine oči

Gledam u dubine tajnovitog mora. Što li krije to podvodno carstvo? Bogatstvo čarolije boja! Plava, tirkizna, zelena... Poput očiju moje mame! Često pogledam u oči svoju majku i svaka riječ je suvišna. Dovoljan je jedan pogled i mogu osjetiti kako njezino srce radosno treperi. Mogu vidjeti iskru radosti koja se širi, mogu čuti njezin glasan zarazni smijeh, tako dragu melodiju mojega djetinjstva. A ponekad, kao pred snažnu ljetnu oluju, kada teški oblaci pritišću zemlju, majčine oči, u trenu, postanu tamne. Znam, za koji trenutak počinje uragan majčine ljutnje. Kako bih tada voljela biti ptica. Odletjeti, skriti se u neko daleko gnijezdo i sačekati smiraj nepogode. Jer znam, već za koji tren pojavit će se sunce u maminim očima. Ne ljuti se mama dugo, a njezini zagrljaji i poljupci poslije tih oluja imaju posebnu toplinu. Najviše me plaši strah koji, ponekad, poput najpodmuklijeg neprijatelja, vreba i ogleda se u očima moje majke. Jer mama se ne boji. Ustvari, mama ne dozvoljava da ja primijetim kako se ona boji. Mama sve može, ona sve zna, ona je hrabra svaki put kada ja ustuknem. Mama ima snage za nas obje kada imam osjećaj da sam iz svoga tijela izvukla i posljedne atome koji me pokreću naprijed. Mama uvijek pronalazi rješenja, ona se ne boji pitati, potražiti savjet i stoga je strah u maminim očima neprijatelj vrijedan poštovanja. Posebnu boju imam tuga u majčinim očima. Sjeta. Trenutci kada ja odjednom postajem jako velika. Kada djevojčica Karla, u trenu, odraste. Kao nekom čarolijom ja postajem oslonac, snaga, iskustvo, mudrost. Majčine oči su poput predivnog vitraja koji kroz bogatstvo svojih boja propušta zrake nebeskog Sunca. One u sebi kriju radost i ponos zbog onoga što ja jesam i strah i strepnju zbog onoga što ću biti. Čudesne su majčine oči!

Karla Vasiljević, 8, d

Osnovna škola Josipa Kozarca

mentorica: Snježana Tot

2019.

I dalje njegujemo blago pisane riječi koje nam je ostavio Pavle Bistrović - Pjesnik. 10. lipnja 2019. godine u Domu kulture u Novoj Bukovici okupili su se zaljubljenici u pisanu riječ i uživali u stihovima, glazbi i lijepom druženju.

Na literarni natječaj pristiglo je 30 radova iz ukupno 5 škola. Osim škole domaćina, OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, radove su poslali učenici i njihovi mentori iz OŠ Antuna Gustava Matoša Čačinci, OŠ Mikleuš, OŠ Josipa Kozarca Slatina te OŠ Ivane Brlić-Mažuranić Virovitica.

Ove smo godine nagradili četiri rada:

- ◊ Lana Mandl, Osnovna škola Josipa Kozarca Slatina, mentorica Snježana Tot
- ◊ Marta Mikolić, Osnovna škola Josipa Kozarca Slatina, mentorica Hana Tepeš
- ◊ Gabriela Cahun, OŠ Antuna Gustava Matoša Čačinci, mentorica Kristina Krolo
- ◊ Mateja Podolski, OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica, mentorica Božica Filipović Veg.

TEME:

- PJEVALO JE SA MNOM SITNO CVIJEĆE
- ZATO SI LJUBAV
- PJEVAM O SVOM ZAVIČAJU

Zato si ljubav...

Dok gledam bijeli oblak nakon kiše
kako se nad rosno livadom njiše,
znam:

kroz taj tihi šapat nebo još uzdiše,
to mi tvoja duša nježno pismo piše.

Zato si ljubav...

Dok nam oči govore, riječi mi sve tiše.
Mjesec grubom rukom zrake sunca briše.
Znam
da vidjet te neću ja baš nikad više,
ali srce tvoje u mom vječno diše.

Zato si ljubav...

Mateja Podolski, 7.r.
OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica
mentorica: Božica Filipović Veg

2019.

Jer mladost je lijepa
u mom rodnom kraju,
sretne dane budi
što kroz život traju.

Pjevam o svom zavičaju

U cik zore rane
dok se zemlja budi,
otpjevat ću pjesmu
što mi puni grudi.

Otpjevat ću pjesmu
o svom rodnom kraju,
najdražemu mjestu,
svome zavičaju.

Otvorit ću prozor
i dozvati ptice,
nek' se čuju zvuci
naše tamburice.

Odjenut ću nošnju
rodnoga mi kraja
i povesti kolo
što vodi do raja.

Poći ću sokakom
prije prvog mraka,
poslušati priče
cura i momaka.

Zagrlit ću vjetar
i vinuti se s njime,
poletjeti visoko,
u nebeske visine.

Pozdraviti polja
što se jutrom zlate
i makove brati
zavičaju, za te!

Zagrliti Dravu
i malene breze,
dok mjesec nam dragi
lak sanak izveze.

Lana Mandl, 5. b
Osnovna škola Josipa Kozarca, Slatina
mentorica: Snježana Tot

2019.

Zato si ljubav

Zato si ljubav

jer u ranu zoru
kada ustanem

ti me uvijek poljubiš
svojim nježnim usnama
na moje meke obaze.

Ti me uvijek oraspoložiš
svojim lijepim pričama
o djetinjstvu i ljubavi,
veselim se svakoj
našoj pustolovini.

Ti ćeš biti za mene
uvijek ljubav jedina.
S tobom nikad nisam sama,
ti si moja sreća, moja radost,
ti si moja mama!

Marta Mikolić, 6. a
Osnovna škola Josipa Kozarca, Slatina
mentorica: Hana Tepeš

Zato si ljubav

Ti svima oko sebe donosiš sreću,
ulijevaš radost i tjeraš tugu,
uvijek misliš na druge,
suprotstavljaš se nepravdi bez straha,
pažljivo biraš riječi da nekoga ne povrijediš,
ti prijatelje ne biraš prema ocjenama i po izgledu,
ti ih biraš po unutarnjoj ljepoti,
uz tebe svi postaju bolji ljudi,
ti svoju ljubav daješ drugima,
kamenu dušu mijenjaš u meku,
ljubavi imaš za sve oko sebe i

zato si ljubav.

Gabriela Cahun, 5.r.

OŠ A.G. Matoša Čačinci

mentorica: Kristina Krolo

2020.

Nažalost, 2020. donijela nam je neke nove izazove i kušnje, smjestila je školu u naše domove. Zato, umjesto ovogodišnjeg natječaja donijeli smo ovu malenu retrospektivu „Dana Pjesnika“. Nadamo se da ćemo u 2021. godini uspjeti organizirati naš tradicionalni natječaj i druženje.

